

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 96

číslo: 5

31. ledna 2016

Cena: 8 Kč

O změně klimatu a ekologii

V poslední době jsem se zabýval dvěma dokumenty. Závěrečným dokumentem konference o klimatu (dále COP) v Paříži a encyklikou papeže Františka o ekologii. Nejsem teolog a dosud jsem žádnou encykliku nečetl. Naopak změnou klimatu a tvorbou skleníkových plynů se profesně zabývám již více než 12 let. Čekal jsem, jak konference určí směr v řešení těchto problémů. Zmíněné dokumenty jsem se zájmem prostudoval. Chtěl bych na ně s připomínkami krátce upozornit, ale bez ambice na jejich detailní analýzu. Jedná se o otázky, které nejde oddělit od etických a náboženských postojů. Za tímto v případě dokumentu z COP v Paříži se mé skeptické předpovědi z velké části splnily, encyklika mě překvapila mnohdy až vysoce odbornými analýzami, závěry a doporučeními, které zdaleka přesahují oblast teologického materiálu, ale otevřeně mluví i k laické a sekulární veřejnosti.

STÁLE KOMPROMIS

Na druhé straně dokument z Paříže stále představuje mnoho otázníků o konkrétním řešení problému a stále představuje kompromis mezi zeměmi, kde klimatické změny představují akutní nebezpečí, a zeměmi, které jsou na vývozu, a tím i na spotřebě fosilních paliv závislé. Stanovený cíl dosáhnout udržení nárůstu globální

průměrné teploty do roku 2020 pod 2 °C je sice krásný, všechny zúčastněné země se k němu přihlásily, ale dokument stále mluví o dobrovolnosti řešení. Pokrokem je, že dokument uznává rozhodující podíl antropogenní tvorby skleníkových plynů na globálním oteplování. Těž je zde návrh

Koniklec, foto: Václav Kovalčík

pomoci rozvojovým zemím při aplikaci procesů a technologií na snížení emisí, ale podle mého soudu je zde včleněn velmi vágně a na základě dobrovolnosti. První komentáře k materiálu hovoří, že má vést k omezení anebo dokonce k ukončení výroby energie z fosilních paliv. Když jsem zadal v anglické verzi tohoto dokumentu jako klíčová slova fossil fuels – fosilní paliva, v textu jsem toto slovo nenašel a celkově se mate-

riál kromě podpory obnovitelných zdrojů pro Afriku nezmiňuje o žádných technologických opatřeních. Bylo to s ohledem na postoj zemí OPEC a Ruska, anebo to vyplývá z charakteru profesní skladby zástupců jednotlivých zemí?

ŠIROKÝ ZÁBĚR ENCYKLIKY

Samotná encyklika zahrnuje daleko širší problematiku než jen změnu klimatu a logicky se ve větší míře zabývá etickými problémy. Dá se říct, pokud si to jako laik mohu dovořit posoudit, že nevybočuje z katolické věrouky, ale na druhé straně je tu vše, co katolická církev po II. vatikánském koncilu moderního přijala, především v přístupu ke stvoření a evoluci, svobodě vědeckého bádání na straně jedné a jeho etické odpovědnosti na straně druhé. Papež František se též odvolává na svého jmenovce z Assisi, který bývá pokládán za prvního ekologu v církvi.

V encyklice je několik zajímavých postřehů, například je zde jasně vystižen rozdíl mezi dynamikou přírodních procesů a procesů antropogenních, které v encyklice nazývá kulturou odpisu. Jedná se o to, že v přírodě je zajištěný proces cirkulace vyjádřený cyklem fotosyntézy a potravinového řetězce mezi rostlinami, býložravci, masožravci a organickým a anorganickým odpadem, znovu vstupujícím do tohoto koloběhu. Naopak průmyslový a energetický systém na konci svého produktivního

Dokončení na str. 4

Obraz „Matka radostná“ od Františka Bilka v Husově sboru v Českých Budějovicích. Na rámu obrazu je nápis: „V Betlémě ho porodila, v chrámu obětovala a v chrámu nalezla a životem provázela“.

„Jak dostupnost nerostných surovin ovlivňuje naše životy: ohlédnutí, současnost a odhad budoucího vývoje“ je téma únorové besedy Ekologické sekce České křesťanské akademie, při níž promluví geoložka RNDr. Zdeňka Petáková. Upřímně zveme k setkání nad tímto aktuálním tématem, k němuž se sejdem v úterý 9. února v 17.30 h v přízemí pražského kláštera Emauzy. JNe

Novoroční koncert pro Nazaret

V Husově sboru na Palackého náměstí v Českých Budějovicích proběhl v sobotu 9. ledna 2016 Novoroční koncert ve prospěch Nazaretu, střediska DM CČSH v Borovanech. Úvodní slovo obstarali Marek Müller (jeden z uživatelů služeb Nazaretu) a Marie Kabeláčová (sociální pracovnice). Poté vystoupila Hanka Špuláková, která pracuje v Nazaretu v chráněné keramické dílně a s klavírním doprovodem paní Majky Heřmanové zazpívala tři písně. Hlavním vystupujícím byl nevidomý pěvec pan Radek Žalud, který v doprovodu pianisty p. Sergeje Perepeljatnika zazpíval několik písní chrámových a muzikálových. Na závěr v duetu s Hankou Špulákovou zazpívali píseň Narodil se Kristus Pán, ke zpěvu se připojilo na 60 návštěvníků koncertu. Nazaret měl možnost na malé prodejní výstavce předvést některé výrobky chráněných dílen. Po koncertu se podával čaj a perníčky, které pekli uživatelé denního centra a sociálně terapeutické dílny. Za bezplatné poskytnutí prostor a velkou pomoc při organizaci odpoledne děkujeme br. L. Chmelíčkově a br. Kohlíčkovi. Výtěžek koncertu využijeme na provoz denního centra a sociálně terapeutické dílny střediska Nazaret.

M. Verboon Filipová

Rotary Club pomáhá Nazaretu

Rotary Club v Českých Budějovicích podpořil činnost střediska Nazaret v Borovanech částkou 63 535,- Kč.

Nazaret, středisko DM CČSH poskytuje sociální služby lidem s tělesným, zdravotním a mentálním postižením. Provozuje denní centrum, sociálně terapeutickou dílnu a dvě chráněné dílny, působí zde také taneční a divadelní soubor Kukačky. Jeho členy jsou uživatelé

sociálních služeb a pracovníci Nazaretu a také dobrovolníci.

Při příležitosti podepsání darovací smlouvy Nazaret navštívili prezident Rotary Clubu pan doc. MUDr. František Vorel, CSc., a pan Ing. Jan Trsek. „Za finanční podporu naší činnosti děkujeme a velmi si jí vážíme. Z prostředků jsme pořídili vyba-

Pokračování na str. 2

Úcta k Marii v bohoslužebném životě Církve československé husitské

Mariánská úcta se ve své bohatosti rozvinula na křesťanském východě i západě a soustřeďuje se kolem celé řady svátků. K hlavním dvěma mariánským svátkům ve východní a západní křesťanské tradici patří „Narození Bohorodice“ na východě a „Narození Panny Marie“ na západě, slavený 8. září. Starobylý svátek „Zesnutí přesváté Bohorodičky“ je slaven v byzantské pravoslavné tradici 15. srpna. V západní církvi je označován jako „Nanebevzetí Panny Marie“ a je slaven rovněž 15. srpna.

Tyto dva hlavní mariánské svátky obsahuje Český misál z let 1919-1920, připravovaný dr. Karlem Farským a vydávaný klubem reformního duchovenstva, který se stal první bohoslužebnou knihou nově vzniklé Církve československé (husitské). V Českém misále se setkáme s mariánskou tematikou a úctou též v liturgických formulářích na Půlnoční, na Hromnice 2. února, na Sv. Anny 26. července a na svátek Bezhříšného počátku Marie, Matky Páně dne 8. prosince. Též je zařazena i Památka sedmiboletné Matky Páně v pátek po páté postní neděli. V textovém srovnání tehdy užívaného Římského misálu a Českého misálu dr. Karla Farského, při vši návaznosti na tradici, vyniknou v následujícím vývoji od doslovného překladu k interpretaci v Českém misálu přece jen určité rozdíly. Jestliže je v Římském misálu uváděna tradiční formulace „na přímmluvu blahoslavené Marie vždy Panny“, pak v Českém misálu zní tato formulace „na přímmluvu blahoslavené dívky Marie“. V Českém misálu v názvech svátků i v jednotlivých liturgických formulacích je Marie především označována jako Matka Páně, nikoli jako Panna, jak je tomu v Římském misálu. Karel Farský připomínal pravidelně v Liturgii v modlitbě sjednocení „mučedníky, vyznavače, osvětitelé a apoštoly“ spolu s Marií, „Ježíšovou svatou máteří“. Ve Zpěvníku připraveném Karlem Farským nacházíme oddíl písní s názvem „Marii, máteři Kristově, ku počtě“, které obsahují i nově vznikající písně s touto tematikou ve 20. letech 20. století. Mariánské motivy jsou obsaženy též ve vánočních písních i velikonočních písních, včetně českého textu hymnu Stabat mater dolorosa. Farského názory na Marii a s ní

Pokračování na str. 3

Milý čtenáři, už sis objednal Český zápas na rok 2016?

Rozhovor o identitě ČČSH pokračuje...

Diecézní rady, bratři biskupové a vikáři dostali do rukou vkusně vytištěný soubor hlavních referátů a projevů, které byly předneseny na teologické konferenci 19. listopadu 2015 o identitě ČČSH. Tu pořádala společně Církev československá husitská a Husitská teologická fakulta Univerzity Karlovy, v jejíž velké aule se akce konala. Sestře děkance doc. Mgr. Kamile Veveřkové, ThD., náleží dík, že svolání konference v její vědecké perspektivě vzala za své, poskytla jí přístřeší a sama na ni vystoupila projevem a bohoslužbou Slova. Konference se referátem zúčastnil bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta, ThD., a v auditoriu byli biskupové ČČSH. Další referáty převzali doc. ThDr. Jiří Vogel, ThD., a Mgr. Pavel Kolář, ThD. Na konferenci s koreferáty ve skupinách vystoupili studující Bc. Filip Sedlák, Mgr. Kristýna Mlýnková a Mgr. Veronika Matějková, jejichž texty budou zveřejněny fakultním tiskem. Konferenci moderoval prof. Zdeněk Kučera, který přednesl i úvod k problematice. K charakteru jednání patřilo, že účastníci vyjádřili své názory do obrazu o identitě, v dotazníku zhodnotili průběh a vyjádřili svá stanoviska. Koncepce konference sledovala dialogické propojení mezi ČČSH a HTF UK i rozhovor mezi generacemi. Na programu měli podíl příslušníci čtyř generací. Za dar Pána církve pokládáme, že v zásadních otázkách personalistické teologické filozofie a biblické věrouky panuje mezigenerační souhlas, právě tak jako různé generační priority a akcenty, podle novozákonního modelu „jednota skrze různost“. Teologický pohyb je výrazem života z Ducha sv. Důrazy identity v Kristu si musí každá generace vybojovat a přivlastnit vírou v osobních vztazích. Budoucnost se otevírá těm, kteří dovedou ctít principy, na jejichž základech empirická církev vznikla. Duch svobody a odpovědnosti určoval konferenční jednání. Snahou redaktorů sborníku je, aby se při projednávání referátů vztáhl i ve společenství vikariátů či diecézí. Referenti nechtějí jen sdělit informace, nýbrž motivovat obětavou práci pro věc Kristovu v postmoderní společnosti v čase střetu civilizací. To je pro celé křesťanství nová výzva. Na ni se odpovídá hlubokou vzdělaností a horčí vírou v Boha v Ježíši Kristu a láskou k bližnímu jako k sobě samému. A nezapomeňte: diskuse již započala a na vikariátech pokračuje dále... **Naukový odbor Úřadu ÚR ČČSH**

Příliš mnoho mlhy

27. 12. jsem vyjel do Bratislavy již v 5.45. Cesta, která mi běžně trvá hodinu, trvala téměř 2 hodiny. Milha se dala krájet. Dálnice prázdná, mokrá, trochu kluzká... Mělo to však jednu výhodu. Pomalá jízda dávala možnost přemýšlet nad texty ke kázání, ale i nad uplynulým bytím. Poprvé za 28 let jsem na Štěpána nesloužil bohoslužbu v Košicích. Byl jsem pasivním účastníkem tohoto krásného textu Skutků apoštolských. Napadla mě myšlenka, že většina kazatelů hovoří o smrti mučedníka Štěpána a účasti mladého Saula, později Pavla, na kamenování. Text má však ještě třetí významný moment. Dostala církev právo člověka soudit a odsoudit k smrti za jeho přesvědčení? Farizeové, zákoníci, se cítili Štěpánovým výrokem napadeni, poskvněni. Museli jej umlčet. Jak tragické důsledky to v dějinách jak židovství, ale i křesťanství přineslo. Měla církev, a to jakákoliv, trestat smrtí? Jak často si církev v dějinách toto právo usurpovaly. Každá taková smrt posunula krásu církve do tragických násilností. Dnes máme štěstí, že církev nemá možnost vyrobít novou inkvizici. Uvědomme si však, že inkvizice nebyla jenom záležitostí tradiční církve, ale i protestantských směrů. 26. prosince jsem jezdil 17 let pravidelně do Košic. Pouze párkrát jsem vynechal. A nyní mi to tak nějak chybělo. Krásná cesta Tatrami, která začínala vždy na Štěpána ve 4 hodiny ráno. Před sebou 510 km tam a zpět. V jednom dni. Ve 2 hodiny bohoslužby - krom husitů tam byli přítomni kněží a věřící z ekumeny. Vedle nich Český spolek. Svět je malý. Potkával jsem tam naši husitskou rodinku, která pocházela z mého prvního kněžského místa - Náměště nad Oslavou. Kolik nás bude asi dnes? Na Hod Boží vánoční nebylo kam sednout. Bylo to však opravdu poprvé. **Jan Hradil**

Z kazatelského plánu**Čtvrtá neděle po zjevení**

Bože, tvoje spravedlnost až k výšinám sahá, vykonal's veliké věci. Bože, kdo je tobě roven! **ŽALM 71,19**

První čtení: Jeremjáš 1,4-10

Tužby pro dobu po Zjevení Páně:

2. Abychom rostli v poznání Božího stvořitelského a vykupitelského díla, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom v každodenním životě řídili se moudrostí Božího slova, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, ty víš, že pro naši lidskou křehkost sami nemůžeme obstát ve zkouškách života. Pomoz nám šťastně překonat všechny nástrahy zla! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 13,1-13

Evangelium: Lukáš 4,21-30

Verše k obětování: Žalm 71,23-24

Verš k pozhnání: Lukáš 4,18

Modlitba k pozhnání:

Panovníku Hospodine, prameni všeho dobra, děkujeme ti, žes nás při večereři Páně nasytil nebeským chlebem a kalichem spásy. Dej, ať nás tyto svátostné dary promění tak, aby svět viděl naši viru! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 11, 21, 66, 74, 75, 173, 177, 313

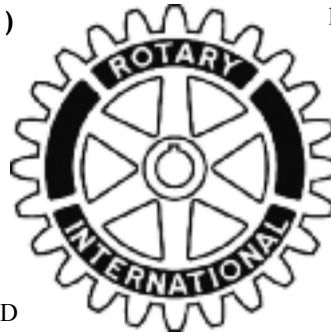
Rotary Club... (dokončení ze str. 1)

vení pro ergoterapii a muzikoterapii, pomůcky pro činnost chráněných dílen a také pro aktivitu „Namaluj si...“, která je určena veřejnosti,“ řekla M. Verboon Filipová, ředitelka střediska.

Klienti denního centra sociálně terapeutické dílny Nazaretu využívají nové klávesy, rytmičké nástroje, zpěvníky a CD přehrávač při hodinách muzikoterapie. Využívají je budou také při pohybové terapii a nácvičku představení tanečního a divadelního souboru Kukačky. Fotografie a videa se budou uchovávat na novém externím disku.

Při ergoterapeutických činnostech jsou denně využívány formy na keramiku. Klienti tvoří kuličky a spirály, které vkládají do forem a vyrábějí keramické předměty, jako jsou misky nebo květináče. Ergoterapie velmi výrazně pomáhá v rozvíjení jemné motoriky klientů, a tím napomáhá ke zlepšování dovedností nutných pro sebeobsluhu.

V chráněných keramických dílnách slouží další vybavení – pracovní stoly a regály, pláty do keramických

peci, formy na odlévání keramiky, vrtačka na míchání lící hmoty, rudlík a vozík na polotovary. V Ateliéru, kde Nazaret provozuje aktivitu pro veřejnost „Namaluj si...“, jsou nové pracovní stoly a skříňka na ukládání výtvarných pomůcek – polotovarů k malování, štětců a barvítek. Aktivita je určena dětem i dospělým a nabízí prostor pro kreativitu při malování vlastních misek, hrnků, zvonečků a dalších keramických výrobků. „Namaluj si...“ mohou využít jednotlivci i skupiny, všichni jsou srdečně zváni.

Další informace o činnosti Nazaretu najdete na www.nazaret.cz. Činnost střediska můžete podpořit pravidelným nebo jednorázovým darem na účet 571374399/0800 vedený u České spořitelny. Za každou pomoc děkujeme.

S předstihem si Vás dovolujeme pozvat na Den otevřených dveří Nazaretu v sobotu 25. června 2016. S přáním pozhnaných dnů

M. Verboon Filipová

Nad Písmem**PROSÍME, PANE, ZŮSTAŇ V NAŠEM STŘEDU**

L 4,21-30

Duch Hospodinův je nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy. (L 4,18-19) Když to slyšeli, byli všichni v synagóze naplněni hněvem. Vstali, vyhnali ho z města a vedli ho až na sráz hory, na níž bylo jejich město vystavěno, aby ho svrhli dolů. On však prošel jejich středem a bral se dál. (L 4,28-30)

Pokoj vám, milé sestry, milí bratři. To celé čtení z evangelia Lukášova (L 4,21-30) není jen zpráva o tom, že Ježíš v Nazaretu neuspěl. Vlastně to není ani pouhé utvrzení o tom, že žádný není prorokem ve své vlasti. Tento příběh navíc dosvědčuje, jak snadno se lidská náklonnost a lidská přízeň mění v nenávisť. Hlavní myšlenkou je ale to, co Ježíš čte z Izaiášova proroctví a co bez rozpaků vztahuje na svoji osobu. A také zde ukazuje na Boží záměr, na to, co Bůh lidem připravuje: ne trápení, zahynutí, ale pomoc, uzdravení, vysvobození. Právě zde slyšíme, že tento Boží záměr se uskutečňuje v Ježíši Kristu, a je nám v tomto oddíle Lukášova evangelia položena otázka: jak se my sami k Ježíši postavíme. Zda jím nepohrdneme, protože nespátřujeme světskou slávu, či zda ho přijmeme, přestože o svém mesiášství nepodává žádný nadpřirozený důkaz.

Býval zaběhnutý rád, že když přišel do synagogy někdo významný, byla mu předložena Písma a host byl vyzván, aby četl a připojil výklad. Ježíšovi podali knihu Izaiášova proroctví. A on sám si tam našel stať o tom, jak Bůh pověřuje svého služebníka, aby zvěstoval radostné poselství chudým, aby přinesl svobodu všem.

Jistě to nebyla náhoda, že Ježíš četl právě toto místo. Mohl číst např.: o Božích trestech, o zahynutí nespravedlivých. Mohl číst o Božím hněvu. O tom všem se v knize

Izaiášově dočteme. Ježíš však čte o Bohu, který připravuje spásu pro všechny. Právě tuto zvěst vybral tehdy pro Nazaretské a právě tato zvěst prověřuje i nás. Ježíš Nazareťany znal, věděl o nich všechno, a přece jim četl právě to, co mají slyšet všichni i dnes. Právě v tomto proroctví je odhalen Boží záměr s lidmi. Smíme na sebe vztahovat evangelium – dobrou zprávu a smíme z něho žít. Boží Syn přišel, aby vyhlásil milostivé léto. Milostivé léto – napořád! V Izraeli bylo každý 50. rok vyhlášováno milostivé léto. V tomto roce měla být půda navrátna původním majitelům a měli být propuštěni všichni, kdo se pro dluhy dostali do otroctví. V milostivém létu měly být setřeny všechny sociální rozdíly. Milostivé léto měl být vždy nový návrat k Hospodinu. K Hospodinu, který vyvedl Izraelce z otroctví, dal jim svobodu, dal jim zemi. Milostivé léto mělo Izraelcům připomínat, že patří Hospodinu a nikomu jinému. Proto měli propouštět otroky, proto měli být všichni svobodní. Jak se toto ustanovení dodržovalo, si umíme představit. Milostivé léto bylo spíše výrazem touhy než řádem, který byl přísně dodržován. Proto všichni očekávali Mesiáše, který milostivé léto uskuteční.

Dodnes mnozí nevidí, že se tak stalo. Nevidí, že když Ježíš přišel, učinil vše, co bylo slíbeno: zvěstoval evangelium chudým, uzdravoval, potěšoval. Platí to i dnes? Když Kristus nás zbavuje hněvu, závisti, lakomství, podléhání hříchu, když nás zbavuje strachu ze smrti – co je to jiného než milostivé léto Hospodinovo?

Ježíšovým posluchačům v synagoze se výklad zpočátku jistě líbil. To proroctví dobře znali a jistě rádi slyšeli, že se brzy splní. Žádný kazatel není více oblíben než ten, který říká to, co rádi slyšíme.

Jenomže došlo ke zvratu: Ježíš nenechal Nazaretské na pochybách, že se toto proroctví vztahuje přímo na něho. A ty se vzepřeli: Přece není možné, aby tento tesař byl Hospodinův vyvolený! Není možné, že by Boží království vcházelo do života tak neokázale, tak obyčejně! Neuvažujeme tak často i my? Netoužíme po ohromujících věcech? Co je kázání evangelia ve srovnání s efektní činností současného světa? Co je víra a láska ve srovnání s viditelnou mocí světa? Blahoslavený, komu není Ježíš málo!

Nazaretští nevěří – chtějí zázrak. Ale ten právě Ježíš neudělá. Vlastně se rozhodl jednou provždy, již při pokušení na poušti. Zázrak není způsob, jak na lidi zapůsobit. Zázrak je Boží odpověď na pokornou víru, na prosbu o slitování. Zázrak už vůbec není donucovací prostředek. Ježíš činí zázraky i dnes. Jestliže na světě působí jeho Duch i dnes – a on jistě působí – pak to znamená, že se i dnes dějí zázraky. Ovšem ne takové, jaké bychom si přáli my. I dnes platí, že Duch Boží vane, kam chce. Vždy však vane tak, že je to pro naši spásu.

Nazaretští chtěli Ježíše zabít. On však prošel jejich středem. Vážme si evangelia Kristova a Kristova života v nás. Nenechme ho odejít naším středem. Nedopusťme, aby se od nás bral dál. Amen.

Věra Řihová

Pane Ježíši Kriste, prosíme: otevřij evangelium v našich srdcích, dej nám správně rozpoznávat všechno, co se při nás neshoduje s tvým příkladem, co se při nás neshoduje s řádem milostivého léta Hospodinova, které ty jsi vyhlásil. Pomoz naší nedověře, ať nedopustíme, abys pouze prošel naším středem. Amen.

Úcta k Marii...

Pokračování ze str. 1

spojenou úctou a kult jsou vyjádřeny ve Stručných informacích o náboženských názorech, úkolech a organizaci Církve československé. Farský říká o Marii, že si jistě zaslouží naši úctu „mezi všemi ženami, poněvadž dala život Ježíšovi, strastně jej vychovala a v něm světu Spasitele dala.“ Současně Farský z hlediska osvícenského a modernistického přístupu dodává: „...zavrhující všelikou pověřivou úctu mariánskou na místech poutních, připjatou na „smyšlené zázraky“ různých obrazů a sošek.“ Přesto Farský vidí Marii jako „vzor matek a světici z největších postav v člověčenství“.

Při sledování liturgických formulářů a textů vztahujících se k mariánským svátkům zaměříme pozornost i na tzv. Tuháčkův misál – Bohoslužebnou knihu církve československé. Památku narození Matky Páně Marie klade Tuháčkův misál na 8. prosince, a nikoli na 8. září, jako je tomu v Českém misálu. Alois Tuháček vychází ze „Svátku Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu“, slaveného v Římskokatolické církvi v tento den. V modlitbách Tuháček charakterizuje Marii jako „žářivý vzor mateřství a ženství“. Tuháčkův misál uvádí též Památku smrti Matky Páně 15. srpna. Téma mateřství je rozvinuto ve formuláři na Den matek, který je však až novodobým svátkem připadajícím na 2. neděli v květnu.

V základním přehledu svátků a památných dnů, uvedeném v Liturgii ČČSH, vydané v roce 2004, je mezi svátky uveden mariánský svátek 15. srpna nazvaný jako „Marie, matky Páně“ (srov. L 1,43 řec. mětér kyriú). Zařazen je též svátek Rodiny Páně. Současná Bohoslužebná kniha s lekcionářem, připravená bratrem farářem Lukášem Bujnou a vydaná ve třech dílech, obsahuje formulář na tento svátek. Biblické texty v řadě A, B i C jsou shodné: Iz 61,10-11; Zj 11.19-12,6.10; L 1,46-55, vykazují však některé odlišnosti ve výběru veršů oproti římskému lekcionáři i ekumenickému lekcionáři. Je zařazen též text z knihy Zjevení Janovo, kde se vyskytuje „žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy“ (Zj 12,1), která je vykládána středověkými exegety, například františkánem Mikulášem z Lyry (1270-1349), jako Panna Marie. „Panna v slunci oděná“ inspirovala výtvarné umění doby Karla IV., například se setkáváme s tímto motivem v Emauzském klášteře. Obraz Marie podle „apokalyptické ženy“ s měsícem a dvanácti hvězdami kolem hlavy byl silnou inspirací výtvarného a sochařského umění v 17. a 18. století v našich zemích. Podle jiných biblických vykladačů jde v tomto poselství knihy Zjevení o obraz zosobnění církve nebo Izraele s číselnou symbolikou dvanácti.

Na základě přehlednutí užívaných liturgických formulářů a textů zjišťujeme, že mariánská úcta byla od počátku v bohoslužebném životě a zbožnosti Církve československé husitské vždy do určité míry přítomna. Předně se naše na Bibli založené zvěstování při bohoslužbě a naše víra a zbožnost opírají a soustředí na Ježíše Krista jako našeho Pána, Vykupitele a Spasitele, jehož narození a lidský život jsou však spojeny i s Mariiným mateřstvím.

Tomáš Butta, patriarcha

Areopág Jeronýma Pražského IV.

Jeroným Pražský, nadějný Husův žák, povždy laik, a přesto skvělý řečník, zvládl během sedmi let studia na čtyřech univerzitách. V Oxfordu pilně studoval nejen povinné předměty a naslouchal přednáškám mistrů, ale zkoumal i dílo Johna Wyclifa. Z Anglie domů přivezl pravděpodobně dva Wyclifovy traktáty Dialog a Trialog. Když se v r. 1401 vrátil do Prahy, našel zde prostředí připravené pro vznik zásadního konfliktu mezi tzv. wyclifisty a zastánci ortodoxie. Již na přelomu století diskutoval jeden z předních wyclifistů Štěpán z Pálče s členem polského národa na univerzitě Karlově Janem z Münsterbergu. V roce 1400 se proti wyclifistům vymezil i člen bavorského národa Jan Arsen z Langenfeldu. V dalších několika letech se na české wyclifisty zaměřil „specialista“, slezský Němec Jan Hübner. V roce 1403 vystoupil velmi hlasitě na obhajobu učení Wyclifova Stanislav ze Znojma. Ovšem německá většina na univerzitě protlačila odsouzení 24 Wyclifových článků, které byly již v minulosti odsouzeny na synodě v Londýně (1382). Cizí mistři si byli natolik vědomi své převahy, že k odsouzeným článkům „přilepili“ dalších 21, které prohlásili za bludné. Česká opozice nemůže spoléhat na podporu

krále Václava IV., neboť ten je v říjnu toho roku uvězněn a zbaven trůnu římského krále. Václavovo uvěznění zapadá do souvislosti. Německá většina na univerzitě pražské totiž podporovala Václavova protikrále Ruprechta. Neúspěch dosavadní politiky krále Václava IV., jakož i odsouzení 45 článků Wyclifových dalo českému království punc země bludařů a kacířů. V tuto chvíli nebylo ještě vše ztraceno. Na stolec pražského arcibiskupa totiž nastupuje mladý, šestadvacetiletý prelát Zbyněk Zajíc z Hasenburka. A brzy nabídne spolupráci již pomlouvaným kněžím Stanislavovi a Husovi, jakož i nadějnému teologovi Jeronýmu Pražskému. Jeronýmův neklidný duch hnal jej však dále. Jak jsme psali v minulých číslech, během dalších čtyř let studuje na univerzitách v Paříži (1404-1405), Kolině nad Rýnem (1405) a v Heidelbergu (1406). A na všech těchto univerzitách získává magisterský gradus. Když se posléze v roce 1406 vrací do Prahy, zažádá si o zařazení mezi mistry pražského učení. Protože byl ovšem Jeroným mistrem cizí univerzity, musel na své zařazení několik týdnů posečkat. Nakonec se stal v lednu 1407 údem pražské univerzity za místokancléřství Ondřeje

Můžete si přečíst

Bándy Juraj: Slávnostné a kajúce Žalmy. Univerzita Komenského. Bratislava 2015, 174 stran v nákladu 100 kusov.

Vedoucí katedry Starej zmluvy na Evanjelickej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, prof. ThDr. Juraj Bándy (1950) je v českém prostředí poměrně známý svými předchozími pracemi z oblasti starozákonní biblistiky a poctivé exegeze luterského stíhu. Jsou to např. Dekalóg – rozbor Desatora, Úvod do exegézy Starej zmluvy, Úvod do Starej zmluvy, Teologie Starej zmluvy, Exegéza knihy proroka Jonáša, Dějiny Izraele, Nová zmluva na kazatelnicu, Kniha Rút.

V závěru roku 2015 vyšla užitečná pomůcka ke studiu žalmů, která patří do kategorie pomůcek českému čtenáři známých z doby práce na Českém ekumenickém překladu Bible, kdy překladatelé buď časopisecky nebo knižně vydávali výsledky svého studia, které se z nějakého důvodu nemohly stát součástí publikovaného Překlada s výkladem. Ekumenický překlad vzniknul v nepříliš vzdálené době (2008; 1. vydání: Nová zmluva a Žalmy 1995) také na Slovensku a prof. Bándy, vedoucí člen překladatelské komise, předkládá v recenzované knize „okrem kajúcich žalmov aj tie žalmy, ktoré sa najčastejšie používajú v kresťanských cirkvách“ (3). Z toho plyne, že Bándyho kniha necílí jen do prostředí luterské církve či akademické obce evanjelické fakulty. Její přínos pro českého čtenáře spatřuji v tom, že prof. Bándy bere v potaz i Lutherovy výklady žalmů, které jsou jinak českému čtenáři neznámé a téměř nedostupné. Užiteč-

nost Bándyho žalmů zesiluje přehlednost rozboru, struktura, kterou jednotlivé kapitoly (vykládané žalmy) mají. Vykládaný žalm je nazván první větou textu. Tento nadpis pak tvoří prisma pro vstup do textu žalmu. Vychází se z přesvědčení, že první věta (nadpis) formuluje jakýsi sumář, trest výpovědi, která je pak dalším sdělením postupně rozpouštěna. Každý žalm je uveden v překladu autora, „ktorý sa opiera o text ekumenického prekladu Bible z r. 2008“ (3) a to v takové grafické úpravě, aby vyniklo, že jde o poetický text. Po překladu žalmu se prof. Bándy v kapitole *Textovokritické poznámky* věnuje kritické reflexi textových variant na základě poznámkového aparátu Biblia hebraica Stuttgartensia. Sympatické je, že k redakčním zásahům do hebrejského textu se staví rezervovaně. V kapitole *Forma* se autor věnuje kompozici a formálnímu rozdělení žalmů na menší jednotky, aby pak zřetelněji vynikla stavba žalmu a záměr sdělení. Těžištěm knihy je Výklad, vedený po verších, a to běžnou praxí od formy sdělení k obsahu a od něj pak k záměru výpovědi. Vykladač ctí reformační pravidlo sola scriptura a nevznášá prvky, které nelze odvodit z hebr. textu. Slova či fráze, které jsou při výkladu vypuštěny, jsou buď obtížně analyzovatelné, nebo pro záměry publikace nefunkční. Ve své lexikální analýze tedy prof. Bándy nesleduje každé slovo, ale všimá si slov klíčových, sleduje teologumena a výrazy homileticky či pastoračně vyžitelné. Zohledňuje však intertextuální souvislosti: sleduje vnitřní myšlenkovou linii vykládaného žalmu, propojuje jej s ostatními žalmy

a jinými texty Tanachu. Autora žalmů nazývá prof. Bándy standardně „žalmista“ a pokouší se zformulovat vlastními slovy jeho sdělení, případně záměry, v čemž si vydatně pomáhá zasazením textu do několika kontextů. V jeho výkladu lze tedy rozpoznat ohled na kontext literární (Žalmy, Tanach), kultický a bohoslužebný, historický (Sitz im Leben), teologický (obraz Boha), vykladačský (sekundární komentářová literatura, resp. textově kritická práce s žalmy), homiletický (Luther) a spirituální (využití zvěsti aktuálním čtenářem v jeho osobním životě víry). Výklad však na aktuálního čtenáře necílí stejně, jako nemíří k důkladnému rozboru textu. Prof. Bándy chce postihnout zvěst, příp. porozumět postavě žalmisty. Je proto v živém rozhovoru s vykladačskou tradicí, o kterou se opírá a na kterou odkazuje v poznámkovém aparátu.

Poslední kapitola je nazvaná *Ozveny žalmu v Novej zmluve a v Symbolických knihách*. Autor rozšiřuje kontexty, do kterých vykládaný žalm zasahuje, o kontext novozákonní a věroučně praktický. Sleduje, jaké má žalm uplatnění v bohoslužbě luterské církve a jak je jeho zvěst zohledňována v základních dílech luterské věrouky.

Na závěr mohu konstatovat, že všechno sdělení je stručné a přehledné. Čtenář nalezne podněty, které je možné nejen domýšlet, ale též převzít do vlastní duchovní praxe. Bándyho výklady jistě poslouží laickým čtenářům k lepšímu porozumění žalmům, stejně jako farářům k přípravě kázání a biblických hodin i studentům bohosloví jako metodika pro vstup do analýzy žalmových textů. **Jiří Beneš**

Hledání nové Evropy. Projekt krále Jiřího

Jaroslav Boubín a kol.: Hledání nové Evropy. Projekt krále Jiřího (vydal Historický ústav ČAV, Praha 2015, 290 stran).

Téměř 20 autorů, překladatelů, kartograf a fotograf historických ilustrací se spojili na vydání sborníku, který z řady pohledů oceňuje pokus Jiřího Poděbradského (a diplomata Ant. Mariniho) v šedesátých letech 15. stol. o mírový spolek vládců Ev-

ropy k obraně proti do Evropy pronikajícím Turkům. V překladu Jar. Kincla je otištěn návrh smlouvy o 23 člancích, které měly především zajistit mír mezi evropskými panovníky: organizačně, právně, finančně a hospodářsky i vojensky (str. 85n). Od str. 212 je otištěn deník panaře Jaroslava, který cestu českého poselstva k francouzskému králi Ludíkovi XI. v létě 1464 zapsal. Další články probírají dobu i pokus krále Jiřího

z různých pohledů: historických (Čornej, Boubín, Beran, Šandera, Soukup, Iwańczak, Kalous), právního (Malý) či literárního (Baboučková - Boubín) a jazykových (Nejedlý, Halama). Kniha má na konci anglický sumář. První česká tištěná mapa (str. 100) Klauďánova z r. 1518 je dnes zajímavá tím, že je kreslena obráceně = sever Čech je dole a východ nalevo. (V ČČSH jsme se věnovali mírovému úsilí krále Jiřího v Kalendáři Blahoslav 2013 a v Novém zápase č. 46 - Supplementum.) **Radek Hobza**

z Brodu, budoucího ostrého kritika husitského radikalismu. Zdá se, že Jeronýmovo přijetí nebylo bezproblémové. Podle svědectví některých svědků proti Jeronýmovi vystupovali převážně němečtí studenti a mistři. Ostatně, Jeroným si s nějakou diplomacií hlavu nelámá, v tom byl mistrem nad mistry. Podle pozdějších vídeňských a kostnických žalob si vyvěsil ve své pracovně podobiznu Johna Wyclifa, ozdobenou prý svatozářmi. Zobrazení odsouzeného hereatika se svatozářmi způsobilo značný skandál. Jak Jeroným přiznal později v Kostnici, jal se dokonce na pražské univerzitě vykládat Wyclifův spis *De probationibus propositioinum*.

V r. 1407 se situace opět vyostřuje. V prosinci toho roku podává německý teolog mistr Ludolf Meistermann žalobu na Stanislava ze Znojma k jednomu ze stávajících dvou pape-

žů, nově zvolenému papeži římskému, Řehoři XII. A hned v r. 1408 se jako bumerang vrací pražské univerzitě Jeronýmovo pobuřující jednání na heidelbergské univerzitě. Tam v r. 1406 nejen ostře hájí realizmus, urazil místní teologické autority, včetně těch mrtvých, ale vysmál se všem nominalistům, a navíc tam nakreslil svůj Štít víry, na němž demonstroval možnost vysvětlit tajemství svaté Trojice na příkladech přírodních živlů. Aktivisticky jednající Ludolf Meistermann získal v Římě souhlas, aby bylo proti českým wyclifistům tvrdě postupováno. Posléze se obrátil na heidelbergskou univerzitu s žádostí o dobrozdání. Umíme si představit, s jakou chutí jej Jeronýmem pohaněná univerzita vydala. A 26. května 1408 byl vystaven notářský opis rozhodnutí kardinála Františka Ugucioniho proti pražským wyclifistům.

Za svědky si Meistermann vzal řadu heidelbergských profesorů, včetně jeho zapřísáhlých oponentů, mezi nimiž najdeme i nepříliš intelektuálně zdatné nositele koupených univezitních titulů. Teologická fakulta heidelbergské univerzity nakonec v r. 1412 výuku Wyclifova perverzního realistického učení zakázala úplně. Rok 1408 je zlomový. Arcibiskup Zbyněk se definitivně odvrátil od pražských wyclifistů. A v květnu téhož roku za přítomnosti celé řady mistrů donutí ke zřeknutí se wyclifismu, zejména v otázce svátosti oltářní, jednoho z významných mistrů, Matěje z Knína. Tímto aktem Zbyněk připraví půdu pro silné tažení krále Václava, který ve spojení s českým univezitním národem uštedří jemu i cizím národům na univerzitě tvrdou lekci, která má podobu Dekretu kutnohorského. Ale o tom zase příště. **M. Chadima**

Výstava o identitě RČS

Až do 7. února můžete v Národní galerii, ve Veletržním paláci zhlédnout výstavu „Budování státu: nový pohled na dějiny Československa prostřednictvím umění a designu“. Výtvarné umění, architektura a design se podílely na konstrukci státní identity a národního sebevědomí. „Po bezmála čtvrtstoletí můžeme začít Československo sledovat nezaujatě - jako historické téma. Navzdory tomu budou vystavené exponáty zcela jistě probouzet i mnoho osobních vzpomínek. Chceme vyjít vstříc těm, kdo Československo zažili, a Národní galerie proto nabízí návštěvníkům starším 65 let na výstavu volný vstup,“ říká kurátorka Milena Bartlová.

Název „Budování státu“ si výstava vypůjčila z titulu noviny Ferdinanda Peroutky. Představuje umění vznikající na státní zakázku. Jeho kvalita je někdy kolísavá, zato se s ním divák setkává každodenně: jsou jím budovy státních úřadů, grafiky bankovek, pomníky na náměstích i umělecké sklo, vystavované na zahraničních výstavách. Rejstřík artefaktů je široký: od olejomalb a bronzových soch přes užitou grafiku, fotografie, prostorové instalace, modely a plány architektonických realizací a filmy až po průmyslový design, výstavnictví, vojenské prapory či oděvní produkci. Mezi autory jsou jména právem zapomenutá, ale také řada ikon československého umění - mimo jiné František Kupka, Josip Plečnik, Ladislav Sutnar či Július Koller.

red

Z ekumeny

O změně klimatu a ekologii (dokončení ze str. 1)

a spotřebního cyklu nerozvinul schopnost absorbovat a znovu použít odpady. Zde František vystihuje skutečný proces civilizace, kterého hnací silou bylo urychlené využívání přírodních zdrojů, z nichž především fosilní paliva představují rezervoár energie, který se vytvořil dlouhodobým fotosyntetickým procesem. Je však otázkou, zda by civilizace dosáhla při technických znalostech předcházejících staletí tohoto pokroku, který přes všechny negativní dopady lidstvu přinesl vyšší životní standard. Encyklika konstatuje, že tato intenzifikace rytmů života a práce, která je v rozporu s přirozenou pomalostí biologické evoluce, nevede nezbytně k obecnému dobru a lidskému, udržitelnému a integrálnímu rozvoji. Jako obecné dobro uznává encyklika mezi jiným i stav klimatu.

ROZDÍLY OPROTI PAŘÍŽSKÉ KONFERENCI

Encyklika se daleko více věnuje cestě k řešení problémů. Například v protikladu k závěru COP v Paříži je přímo konstatováno, že technologie založené na fosilních, velmi znečišťujících palivech – zejména uhlí, ale také ropě a v menší míře zemním plynu – musí být postupně a neprodleně nahrazeny. Encyklika se také staví proti prodeji emisních povolenek, zatímco dokument z COP v Paříži flexibilní systémy řešení, kam tento druh opatření patří, zahrnuje. Mám osobně dojem, že tu papež podléhá svému, jemu často vytýkanému antikapitalistickému postoji. Sám v této oblasti pracuji a vím, že právě systém EU ETS (emission trading system) aplikovaný v rámci EU, jakož i jiné systémy emisního obchodování (JI, CDM) stimulovaly zavedení technologií, které vedou ke snížení emisí skleníkových plynů. Je pravdou, že jako vše jiné, i tyto systémy mohou být a jistě i byly zneužity, ale to není důvod k jejich úplnému odmítnutí. Další z takových antikapitalistických a protizápadních postojů je snaha jednoznačně dávat vinu za situaci ve třetím světě jen západním rozvinutým krajinám. Stačí pohled na situaci v Číně, na vypalování lesů v Indonésii apod. a nejsou to jen západní rozvinuté krajiny, kde ekologie stojí na posledním místě zájmu rozhodujících politických a ekonomických činitelů. Tento postoj papeže Františka vychází z pocitu lidí třetího světa, odkud pochází i on. Ovšem i závěrečný dokument COP, jak už jsem se zmínil, požaduje pomoc rozvojovým zemím, je však otázkou, zda tato finanční pomoc bude efektivně využita. Mám o tom, na základě účasti na různých misích v rámci OSN, IAEA a WB, své pochybnosti. Tyto připomínky však nijak nesnižují závažnost encykliky. Pro nás věřící je významné, jak se encyklika zabývá vztahem ekologie k otázkám stvoření, evoluce, lidské svobody a odpovědnosti ke světu. Doporučuji proto přečíst si ji i tomu, kdo není teologem a ani není zainteresovaný v otázkách ekologie a globálního oteplování.

VÝZVA K DISKUSI

V rámci jedné zahraniční cesty pro IEAE ve Vídni jsem měl diskusi s kolegou ze země, kde buddhismus tvoří dominantní náboženství. Ten tvrdil, že buddhismus, hinduismus a jiná východní náboženství jsou ekologická, vyznávající přírodní jevy a útvary, jako jsou hory, řeky a podobně, zatímco křesťanství je se svým antropocentriem anti-ekologické. Po přečtení encykliky jsem si uvědomil, že tomu tak není a křesťanství dovede spojit svůj antropocentrismus s odpovědností ke světu a okolí, což je už obsaženo v Písmu. Rád bych článkem vyvolal i v rámci naší církve diskusi na toto téma.

Jiří Balajka

Odešel vzácný člověk

Dne 7. ledna odešel vzácný člověk – bratr Anton Srholec, římskokatolický kněz a salesián. Pro nás to byla velice smutná zpráva, protože s bratrem duchovním Srholcem naše církve na Slovensku léta spolupracovala. Obzvláště ve věcech charity. Byl osobností a symbolem duchovního, který nade všechno stavěl evangelijní zvěst. Všichni křesťané byli pro něj jeho skutečnými bratry. Neptal se, ve které církvi jsi, ale co potřebuješ. Je znám tím, že nesl své křesťanské srdce a všem je nabízel. Založil dům, ve kterém přijal desítky a desítky bezdomovců, kteří bloudili tímto světem. Naše církve s ním spolupracovala. Krom jeho návštěv a kázání u nás na Konventné 11 v Bratislavě se účastnil také našeho liturgického života a dvakrát společné večere Páně, kterou se mnou vysluhoval. S překvapením jsem se ho zeptal, co by na to řekli představitelé jeho církve. A on mi odpověděl: „Pánboh to vidí a nie je proti tomu.“ Rekl to s úžasnou láskou. Před šesti lety jsem byl prát bratru Srholcovi k jeho 80. narozeninám. Odehrály se v obytné pro bezdomovce Resota, v Bratislavě - Podunajských Biskupicích. U stolu seděl „pán i kmán“. Četní bezdomovci i politici, ale jako církevní představitel jsem tam byl jediný. Mrzelo mě to. Byla přítomna i Slovenská televize. A tak jsem za ekumenického společenství církvi pronesl poděkování... Třikrát naše církve s bratrem Srholcem také připravovala vánoční oběd. Příslušníci naší církve pomáhali s přípravou – bratr Jan Boháček dodal jelení maso na guláš pro 60 lidí, bratr varhaník Ing. Vladimír Petratur s sebou vzal harmoniku, věřící našeho společenství napekli cukroví, moje paní štrúdl, restaurace U Paseků z Újezdu u Brna 80 řízků. Vše se potříkrát odehrávalo v Bratislavě - Podunajských Biskupicích v domově pro bezdomovce, kdy vzpomínky, nekonformní modlitby, ale i zkušenosti vyzvedly bratra Srholce na pedestal křesťanské lásky. Nezbyvá, než poděkovat. Byl světlem světa. Byl tím, co mu určilo evangelium. Mnohdy jeho způsob vyjádření křesťanské lásky byl přijímán lidmi s úžasem a oficiálními kruhy s nervózním přešlapováním. *Děkujeme mu. A budeme vždy s láskou vzpomínat.* Jan Hradil

Zprávy

NO Litomyšl žije a omlazuje se
V průběhu roku 2015 byly v každém měsíci pořádány mimo bohoslužeb duchovní a cestopisné večery i cestopisné besedy a koncerty. Požehnaný byl prosinec. Navštívil nás pěvecký sbor paní a dívek z Litomyšle a pěvecký mužský sbor Vlastimil z Prostějova. Dále proběhl vánoční koncert žáků ZUŠ Litomyšl. Oslovující byla na sv. Prvomučedníka Štěpána dětská vánoční hra. V lednu bude vyprávěni o Šrí Lance a skautingu. A z čeho máme velkou radost: budou křtiny dětí! Díky Pánu Bohu za vše a také br. faráři Štěpánu Kláskovi, jeho manželce i celé jejich rodině!

Bratři a sestry z NO

Bohoslužba - ekumenka

Letos 10. ledna v Českobratrské církvi evangelické v Sedlci-Prčici, příště zase u nás u husitů ve Voticích a snad i se společnou večerí Páně. Konečně... Když se už P. Martin Vlček v úvodu modlil slovy Mistra Jana Husa, je to na

dobré cestě, podle mého... Krásný další rok vám všem přeji a modlím se nyní spolu s vámi podle evangelického německého katechismu toto: *Přijď, Pane Ježíši! Přijď do našich srdcí a myšlenek, do našich domů a rodin, k nám, když pracujeme i když odpočíváme, do našeho štěstí i neštěstí, k těm, kteří tě neznají a nerozumějí ti, ke všem, kteří žijí v soužení a zoufalství, do našich sborů a církvi, ke slabým i k silným, do naší doby, k nám, ty Věčný.*

Přijď, Pane Ježíši. Maranatha.

Kamila Magdalena Lukasová

Nabídka tiskáren za odvoz

Nabízíme náboženským obcím nebo členům církve za odvoz plně funkční laserové tiskárny těchto značek: Epson AcuLaser C1100 (barevná laserová tiskárna včetně tonerů), HP LaserJet M1120 MFP (tiskárna, kopírka, scanner), HP LaserJet P1102w (černobílá laserová tiskárna).

Tiskárny jsou po doplnění tonerů okamžitě schopné provozu. Zá-

jemci at' volají br. faráře Frýdla, tel. 731 100 059, e-mail: info@husuvsvbor.cz DF

Extenze 2016

Farského sál Husova sboru na Vinohradech, Dykova 1, Praha 10, od 18 hodin.

• 3. 2. - Dr. David Biernot - Nástrahy postsekulárního věku: milenialismus a nábožensky motivovaná nenávisť v současném judaismu
www.hs-vinohrady.cz FS

Prezentace knihy

V rámci přednáškového cyklu „Přátelé Františka Bílka“ proběhne v pátek 29. ledna od 18 hodin v Bílkově vile v Praze prezentace knihy „Nemám již snad žádného, s kým bych o věcech nebeských mluvil...“
Martin Jindra

Prodlouženo
vyhledávací řízení
na pozici přednosty
/přednostky
organizačně-ekonomické
hodboru úřadu ústřední
rady ČČSH

Církve československá husitská hledá přednostu/přednostku organizačně-ekonomického odboru úřadu ústřední rady.

Kvalifikační předpoklady:
VŠ vzdělání - ekonomické nebo právnické; praxe, organizační schopnosti, manažerské dovednosti; členství v ČČSH

Nabízíme:

služební poměr v ČČSH,
možnost
i částečného úvazku,
minimálně však 0,75,
Žádost s životopisem zašlete
na adresu ÚR ČČSH,
Wuchterlova 5,
160 00 Praha 6;
nebo mailem na adresu
ustredni.rada@ccsh.cz
Termín pro podání žádosti
byl prodloužen
do 15. února 2016.

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

ŽÁDNÝ PROROK NENÍ VÍTÁN VE SVÉ VLASTI

Určete, zda následující věty jsou pravdivé či nikoliv - podle textu Lukáš 4,21-30. Získáte tak písmenka do tajenky.

- Ježíš dočetl pasáž z Písma a řekl, že se právě splnilo, co slyšeli. ANO (N) NE (H)
- Nikdo s ním však nesouhlasil. ANO (L) NE (A)
- Říkali: „Což to není syn Josefův?“ ANO (Z) NE (I)
- Ježíš jim slíbil, že bude léčit nemocné jako v Kafarnaum. ANO (O) NE (A)
- Pravil, že žádný prorok není vítán ve své vlasti. ANO (R) NE (P)
- Připomněl, že Eliáš byl poslán ne k vdovám izraelským, ale k vdově do Sarepty. ANO (E) NE (A)
- Za proroka Elizea byl z malomocenství uzdraven jen syrský Námán. ANO (T) NE (S)
- Když to slyšeli, všichni v synagoze Ježíšovi nadšeně provolávali slávu. ANO (T) NE (Š)
- Všichni ho chtěli hostit ve svých domech. ANO (K) NE (T)
- Ježíš však prošel jejich středem a bral se dál. ANO (Í) NE (M)

Jana Krajčřířiková

(Řešení z minulého čísla: Proroctví.)

Týdeník Církve československé husitské

Český zápas

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktoři: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Předplatné: Mgr. F. Brynych, tel.: 220 398 117, e-mail: frantisek.brynych@ccsh.cz. Reklama: A.L.L. production; tel. 234 092 866, e-mail: martina.machackova@predplatne.cz

